

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 15. juni 2015 — EURO 2004, Hungary Kft.mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sag C-291/15)

(2016/C 098/21)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EURO 2004, Hungary Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 181a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats praksis, hvorefter toldværdien fastsættes efter »transaktionsværdien af lignende varer«, når det skønnes, at den anførte transaktionsværdi sammenlignet med de statistisk gennemsnitlige købspriser, der gælder ved import af lignende varer, er urimeligt lav og dermed urealistisk, til trods for, at toldmyndigheden ikke afviser eller på anden måde rejser tvivl om fakturaens eller overførselsdokumentets ægthed, der er fremlagt som bevis for den pris, der faktisk er betalt for de importerede varer, og uden at importøren fremlægger yderligere beviser for at godtgøre transaktionsværdien?

Sag anlagt den 20. november 2015 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-616/15)

(2016/C 098/22)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Owsiany-Hornung og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 132, stk. 1, litra f), i direktivet om merværdiafgiftssystemet⁽¹⁾, idet den indskrænker merværdiafgiftsfritagelsen på levering af ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der udøver en virksomhed, som er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af denne virksomhed direkte nødvendige tjenester, såfremt disse grupper kun afkræver deres medlemmer en godtgørelse, som nøjagtigt svarer til deres andel af de fælles udgifter, til kun at omfatte grupper, hvis medlemmer alene udøver et begrænset antal erhverv.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort følgende gældende:

Forbundsrepublikken Tyskland indskrænker fritagelsen for merværdiafgift på levering af ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, der udøver en virksomhed, som er fritaget for afgift, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde de for udøvelsen af denne virksomhed direkte nødvendige tjenester, til kun at omfatte bestemte præcist angivne erhvervsgrupper. Fritagelse i henhold til den tyske lovgivning om omsætningsafgift omfatter alene grupper, hvis medlemmer enten er læger eller personer, der udøver til lægegerningen knyttede erhverv, eller er sygehuse eller sygehuslignende etableringer.

Dette er uforeneligt med artikel 132, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem. Hverken ordlyden af, formålet med eller tilblivelseshistorien bag artikel 132, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112/EF begrundet en sådan indskrænkning af fritagelsen for merværdiafgift til bestemte erhvervsgrupper. Fritagelsen skal tværtimod indrømmes samtlige erhvervsformer, for så vidt som disse udøver afgiftsfritaget virksomhed.

Den indskrænkning, der er indeholdt i den tyske lovgivning om omsætningsafgift, er heller ikke begrundet i en eventuelt foreliggende generel konkurrenceforvridning. Spørgsmålet, om der foreligger konkurrenceforvridning i forbindelse med anvendelsen af afgiftsfritagelsen, kan således alene bedømmes under hensyntagen til omstændighederne i den konkrete sag. Det kan ikke på generel vis fastslås, at der foreligger konkurrenceforvridning for så vidt angår bestemte erhvervsformers levering af ydelser og de hermed direkte knyttede ydelser, der leveres af en gruppe.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) den 30. november 2015 — Eko-Tabak s.r.o.mod Generální ředitelství cel

(Sag C-638/15)

(2016/C 098/23)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Appellant (sagsøger i første instans): Eko-Tabak s.r.o.

Indstævnt (sagsøgt i første instans): Generální ředitelství cel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan tørret, flad, uregelmæssig, delvist strippet tobak i blade og/eller dele deraf, der har været udsat for primær tørring og kontrolleret dampning, hvori der findes forekomster af glycerin, og som kan ryges efter simpel forarbejdning (ved at det knuses eller håndskæres), betragtes som forarbejdet tobak som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), nr. ii), eller i givet fald artikel 5, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2011/64/EU⁽¹⁾ om punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (kodifikation)?